

indre imod. Man indgaaer derved den mindre rigtige Bending, som findes i Lovudkastet, naar der tales om tre Fjerdedelen af Livsstraffen, en Straf, der efter sit Væsen selvfølgelig er udelelig, men jeg troer dog ikke, det er vanskeligt at forstaae, hvad Meningens dermed har været, navnlig naar man seer hen til §§ 45 og 46, hvori der netop er en bestemt Anvendelse for dette Tal: tre Fjerdedele, idet det betegner Maximum af den Straf, som respective Forsøg eller Medbeelagtighed kan føre med sig. Jeg troer derfor ikke, at der er Noget i Veien for at beholde Paragraphen saaledes, som den staaer, men jeg skal forøvrigt henstille dette Spørgsmaal. Om man forandrer Tallet 20 til 18, anseer jeg ogsaa for mindre væsentligt. Efter som den almindelige Grændse for tidsvarigt Strafarbejde er 16 Aar, vil det være identisk med livsvarigt Strafarbejde. — Forslaget under Nr. 13 hænger selvfølgelig sammen med Forslaget under Nr. 8. Jeg skal blot med Hensyn dertil gjøre opmærksom paa, at der ved Forslaget under Nr. 13 indtræder en, skjøndt jeg indrømmer ikke meget bethdelig, Besynderlighed, nemlig den, at Reductionen af 8 og 9 Maanedes er ganske den samme. Dette har vel i og for sig ikke Stort at betyde; men det er dog en Caregenhed, at man, ved at vælge en Maaned høiere Strafarbejde ikke skulde kunne paadrage Vedkommende nogen længere Straffetid. — Forslaget under Nr. 14 er ikke berørt af Forslagsstilleren; jeg anseer det kun for en Redaction, og skal ganske henstille det. — Mod det under Nr. 15 af 3 ærede Rigsdagsmænd stillede Forslag kan jeg for mit Vedkommende ikke finde Noget at erindre; kun troer jeg med Hensyn til den Maade, hvorpaa den høitærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse) motiverede det, at hurde fremhæve, hvad der allerede er gjort opmærksom paa af den ærede sidste Taler, at det ingenlunde kan ansees for en sikker Veie til Demoralisation, at en Fange fra Enkeltcelle flyttes ud i en Fællestue. At der kan finde Demoralisation Sted paa Fællestuer, skal jeg ikke benægte, men at det ikke altid er Tilfældet, maa jeg paa det Bestemteste paastaae, navnlig ligeoverfor det overveiende Antal Fanger, som endnu bestandig ere underkastede denne Straffemaade. Det er

saameget mere nødvendigt, at jeg nævner dette, som det jo bliver Hovedreglen i Lovudkastet, at den, der er dømt til at udstaae flere Straffe, hvis samlede Beløb overstiger 6 Aar, saaledes at de altsaa ikke kunne affoies med 3½ Aar, dog altid kommer til at udstaae Straffen ved at overføres til Fællesarbejde. Det vil kun være, naar det ved Rægens Erklæring oplyses, at Hensyn til Vedkommendes Helbred tillader det, og naar han selv ønsker det, at han kan forblive i Enkeltcelle; men det vilde dog være uheldigt, om den Regel, som kan forudsættes at ville komme til Anvendelse i mange Tilfælde, i og for sig maatte ansees mislig. Som bekendt, tages der nu, saaledes som Straffanstalterne for Dieblisset ere indrette, et væsentligt Hensyn til Vedkommendes Individualitet; Fangerne ere i Reglen forenede i Afdelinger paa 20, og ved Sammensætningen af dem tager man et meget bestemt Hensyn hertil, saamt til de øvrige Forhold, saaledes, at man naturligvis saavidt muligt sørger for, at ikke nogle af Fangerne komme til at indvirke fordærveligt paa Andre. — Den Endring, som under Nr. 16 er foreslaet til § 16, der angaaer Udviisning af Landet, deler sig i to Dele, men gaaer, som jeg troer, ud fra et Grundlag, der er noget forskjelligt fra det, hvorpaa Lovudkastet egentlig hviler, idet dette ikke har taget noget bestemt Hensyn til Forsørgelsesretten. Forslaget om, at Tallet 3 i første Linie skal forandres til 5, blev af Forslagsstillerne motiveret ved, at 5 Aar er den Tid, i hvilken man her kan erhverve Forsørgelsesret, og til den samme Betragtning støtter sig ogsaa, saavidt jeg forstod ham, det andet Punkt i Forslaget, nemlig, at der i 2den Linie efter Ordet: „Ophold“ skal indsættes de Ord: „og selvstændigt Erhverv“, skjøndt dette maaskee ikke udfordres til Erhvervelse af Forsørgelsesret. Det er et Udtryk, som maaskee kan forstaaes paa forskjellig Maade; men jeg troer ikke, man kan opstille som en almindelig Betingelse for at erhverve Forsørgelsesret, at der skal have selvstændigt Erhverv. Der foreligger ogsaa et Forslag om, at § 16 heelt skal indgaae, men derimod vil jeg ligeledes gjøre gjældende, at den tidligere Lovgivning, nemlig Placaten af 19de April 1805, og som Følge deraf ogsaa